

Kracht naar Kruis

MEDITATIE

Godsverlating

“Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”

Mattheüs 27 : 46b.

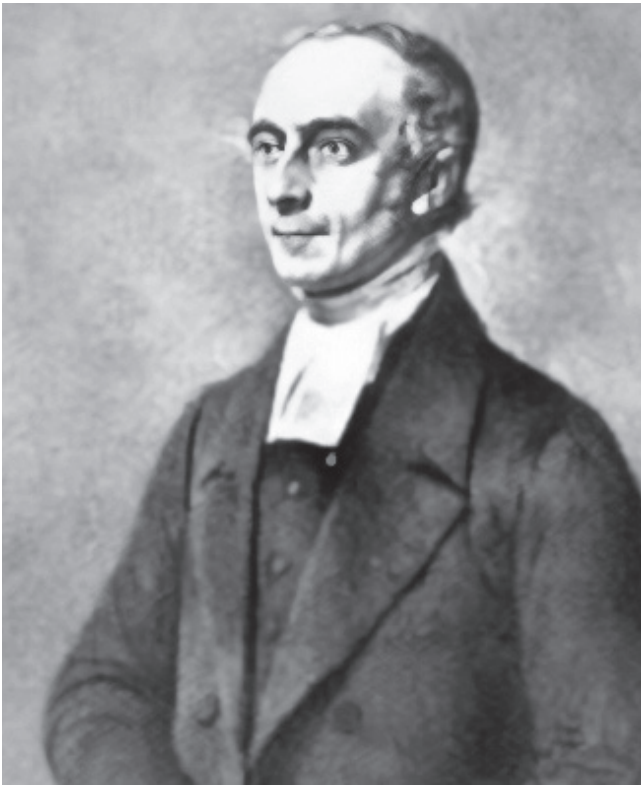
Hoe werkelijk verlaten? Hij was toch de Zoon? Hij zal toch wel, evenals in Gethsemané, toegang gevonden hebben tot het hart des Vaders? Hij was verlaten, wij krijgen het immers te horen uit Zijn klacht. Maar de Heere Jezus meende misschien alleen maar, dat Hij verlaten was? Volstrekt niet. Het was werkelijk waar! Hij was werkelijk verlaten van God. Weet u wel, wat dat betekent? Het geestelijk verlaten zijn houdt in, dat de Heilige Geest voor een lange tijd zich terugtrekt uit de ziel, niet meer medewerkt of medegetuigt met de geest van de aangevochtene. Dan is er geen licht, helemaal geen licht meer in de ziel, geen zekerheid meer van genade, niet de minste troost van Boven meer. Men smaakt alleen maar toorn, gramschap en een verstoten zijn van Gods zijde. God is voor zo iemand huiveringwekkend geworden, Hij heeft zich tégen hem gesteld, hij ondervindt niets dan angst, omdat hij zich totaal van Gods gemeenschap verstoken voelt. Daar is alle hoop en alle leven afgesneden en er komt geen gebed meer door. Er is ook niet eens een gebed, zelfs geen zucht.

De hel en de verdoemenis grijnzen hem tegen, hij voelt zich leven midden in de dood, de hemels is gesloten en is als koper en ijzer.

Heeft onze Heiland dit alles werkelijk doorleef in die drie uren van duisternis? Ja, dit alles en nog veel meer, maar dit laatste gaat ons menselijk voorstellingsvermogen ver te boven. Niet zonder reden zegt Hij : “Waarom hebt Gij Mij verlaten? “

Gods hart is een Vaderhart voor de omkomenden en de verlorenen en de liefde van Jezus is onmetelijk groot. Zal het een leugen zijn, dat Hij daar verlaten aan het vloekhout hing, één uur en nóg een uur en nog eens een uur? Zal het gelogen zijn, dat het ongeschapen Woord met het geschreven Woord alles weer heeft hersteld? Waarheid is het, waarheid blijft het: Het Woord van het kruis heeft eeuwige geldigheid in de hemel en in de hel.

Daarom : moet in nood, in duisternis, in leed, in verlatenheid! Moed bij al dat gevoel van verlorenheid! Het moge dan gaan door duisternis, ja door de dood zelf heen, maar boven nood, dood en graf staat Jezus, onze

Redder. Gaat het iemand echt om Zijn woord en Zijn trouw, hij zal uit de dood het leven, uit de verlorenheid de redding, uit de schrikwekkendste donkerheid het licht zien rijzen. Zeg dan “mijn”, mijne ziel! Mijn God, mijn God, mijn Heiland en Verlosser! Mijn Toeverlaat, mijn Goël, mijn Heiland, mijn Leven, ik laat U niet los. En al gaat het dan door de muil van de ondergang heen, dit “mijn” zal Gods hart breken, zodat genade en heil, licht en troost en eeuwige blijdschap als een geweldige regen neerstroomt. Dat gij, ellendige, te midden van dit alles nochtans “mijn” zegt, dat is Gode welbehaaglijk. En zo moet uw duisternis zijn als de middaghoogte en als een dag van zeven zonnen, want de Heere is ons eeuwig Licht.

Uit de inhoud

We staan vlak voor de gedenkdagen van Jezus' sterven en opstanding. Beslissende gebeurtenissen voor de verlossing! Aan beide heilsfeiten wordt in dit nummer aandacht gegeven. We hopen dat het lezen en overdenken bemoedigend zal zijn in onze wereld vol onrust en strijd. We leven in de laatste dagen. De apostel Paulus zegt van de gemeente : de einden der eeuwen zijn op u gekomen. Het volbrachte werk van Christus alleen is het onwankelbare heil in deze ondergaande wereld. Daarom : L.S. : lectori salutem, ofwel : voor de lezer heil!

Ds. J. P. Boiten

Hij zal in alle ramp en pijn
tot Mij om uitkomst zuchten,
en Ik gestadig bij Hem zijn,
in al mijn ongenuchten.
't Gevaar zal Ik hem doen ontvliên,
Zijn levensdagen rekken,
'k Zal hem mijn eer en heil doen zien
En nooit Mijn hulp onttrekken. Psalm
91 : 8

Dr. H.F. Kohlbrugge (1803 – 1875) uit :
“de Gouden scepter toegereikt.”

Christus, de Gekruisigde

Er is in de Bijbel beslist geen onderwerp dat zo belangrijk is als de kruisiging van Jezus. Daarom is het ook het thema dat satan het meest wil bestrijden en vernietigen. En tegelijkertijd is het ook dat wat we zo nodig hebben om hoop en vrede te vinden. De boodschap van de Gekruisigde Christus is hetgene waarin het christelijk geloof zich onderscheidt. De wereldreligies kennen wetten, morele principes, uiterlijkheden en ceremoniën, straf en beloning, maar geen van hen kent een stervende Verlosser. Dit feit is de kroon en de roem van het evangelie. In het kruis van Christus gaan een

troost en een hoop schuil die door niets anders overtroffen kunnen worden. Helaas zijn er leerstellingen die zich 'christelijk' noemen, maar die nooit over het kruis spreken. Iemand die een dergelijke leer vertegenwoordigt lijkt op een wetenschapper die veel over zonne-energie kan spreken maar geen woord rept over de zon zelf. De boodschap van de gekruisigde Christus is de krachtbron voor de dienst in het koninkrijk van God. Ikzelf wil deze boodschap nooit van mijn leven meer missen. Voor geen geld van de wereld wil ik die missen. Want zonder die boodschap zou ik

BEN IK HET?

Eén van hen zou Hem gaan verraden, bedroefd klonk er die vraag vol pijn, toen elf van hen het Jezus baden: 'Heere, ik zal het toch niet zijn?' Eén was er die geen ootmoed voelde. Zijn hart was ver bij God vandaan. 't Was Judas, die zichzelf bedoelde. Maar met de Heere zat hij aan...

Angst had ook mijn hart ingenomen. Zieënd' op mezelf was ik gebracht in twijfel, om tot Hem te komen. Werd ik door Christus wel verwacht aan 't Pascha dat Hij ging bereiden? Of kend' ik slechts met mijn verstand iets van Zijn liefde en Zijn lijden? Was er wel echt die liefdesband?

'Gij weet het, Heere,' klonk naar boven. 'ik, ja ik ben het inderdaad,

Die het vaak mist : 't oprecht geloven, ook in mijn hart leeft dat verraad, maar buiten U is er geen leven! Hoewel ik, Heere, niets verdien, vlucht ik tot U. Wil mij vergeven en laat mij op Uw offer zien.'

Door angst en twijfel en bestrijding Werd ik niet langer meer gestoord. Hij nodigde en schonk bevrijding 'Ja, ik ben het', klonk ook Zijn Woord, 'Die al je zonden wil vergeven, 'k gedenk ze niet, om Mijnentwil.' Dát wonder, opnieuw te beleven, maakte het hart gerust en stil.

Mattheüs 26 : 17 – 30 en Jesaja 43 : 25

zijn als een soldaat zonder wapen, als een stuurman zonder kompas, als een arbeider zonder werktuig. Anderen mogen dan wet en moraal preken; of de verschrikkingen van de hel en de vreugde van de hemel tot hun belangrijkste boodschap maken; of ze mogen hun vervulling in de gemeenschap vinden; ik wil niets anders weten en betuigen dan Christus de Gekruisigde. Deze boodschap is de enige die de kracht heeft voor een totale verandering doordat ze de

mens zijn zonde en de oplossing voor zijn zondeprobleem toont. Onze geestelijke vaders, zoals Maarten Luther, Samuël Rutherford, George Whitefield en vele anderen kenden de kracht van het kruis van Christus. Daarom was dat ook hun belangrijkste boodschap en daarom gebruikte de Heilige Geest hen tot enorme zegen.

J.C. Ryle (1816 – 1900) Anglicaanse bisschop in Engeland.

DE ROZEN BLOEIEN

In wit en rood, lila en geel
en nog veel andere kleuren,
zijn om ons weer in volle bloei.
De rozen met hun geuren.

God heeft in elke bloem gelegd
een wonder om te loven;
want wat de mens op aard' vermag,
dit gaat hem toch te boven.

Want elke roos in kleur en blad,
heeft weer bijzondere waarde;
en predikt in haar eigen taal
Gods almacht hier op aarde.

Soms zie ik in de bloemenschat
't geheim van 't Godsbedoelen.

Hij laat dit wonder van genâ
ook in die kleuren voelen.

Het diepe rood van Golgotha.
Het wit van Zijn genade.
Het lichte rose van de vreê,
zie ik in 't zonlicht baden.

O God, U zijt oneindig groot.
't Is dagelijks te merken.
Uw Majesteit blinkt in het rond.
Weerspiegelt in Uw werken!

Gedicht langs 's levens slingerpaden, uit :
om Sions wil, 1995.

Pasen in Galilea

Mattheus 28:1b *Kwam Maria Magdalena en de andere Maria om het graf te bezien.*
7m *Hij gaat u voor naar Galilea.*

Met Pasen zegt God de Vader een uitroep-teken achter de uitroep van Zijn Zoon: Het is volbracht. Voor degenen die makkelijk kunnen geloven is dat uitroep-teken niet nodig. Maar voor degenen voor wie het onmogelijk is om te geloven is het van levensbelang.

De vrouwen waar Mattheus over schrijft horen bij die laatste groep. Ze kunnen onmogelijk geloven en hebben geen paas-verwachting. Hoort u bij hen?

Zij zijn de eerste getuige van Jezus' opstanding. Het is de liefde die hen naar het graf doet gaan. Maar hun gang is vol ongeloof. Ze dragen specerijen mee voor een dode Jezus en hebben grote vragen hoe ze de zware steen weg moeten rollen van de grafopening.

Ze komen bij het graf en dat is er een boodschapper van boven die hen toesprekt. God zendt nog steeds verkondigers van de zeer blijde boodschap. Het is door het Woord dat Hij gesloten harten opent en verduisterde verstanden verlicht.

Een engel komt de vrouwen tegemoet. Hij nodigt hen uit. Om te zien. Zie de plaats waar de Heere gelegen heeft. Het geloof steunt wel niet op het gevoel en het zien. Soms echter geeft de Heere er iets van te proeven. Kom en zie de plaats. Wat voor een plaats? Een lege plaats!

De lege plaats is een brief van de Vader. Christus is gestorven voor onze zonde. Opgewekt tot onze rechtvaardigmaking. U vraagt: zou het voor mij kunnen? Kom herwaarts en zie! Is mijn schuld niet te groot? Kom herwaarts en zie de plaats! Een lege plaats, want de Vader zegt: Het is vol-

bracht. Het is vrede. Mijn Zoon heeft vrede gemaakt door Zijn bloed.

En dan worden de vrouwen op hun beurt boodschappers. Geen mannen.

Opmerkelijk. *Gaat heen. Zegt Zijn discipelen, dat Hij opgestaan is van de doden; en ziet Hij gaat u voor naar Galilea.*

De bedroefde vrouwen worden verkondigers van Pasen. Die verkondiging is tevens bedoeld om hun eigen geloof te versterken. Ze mogen moed scheppen uit wat ze moeten bekendmaken aan de discipelen. Wonderlijke ervaring om te delen in wat je uitdeelt. (S)preken tot anderen is ook (s)preken tot je zelf!

En dan het adres: Galilea. Niet Jeruzalem. In dat Galilea ligt troost. God zegt: Mijn paasevangelie is niet voor mensen die denken het voor elkaar te hebben. Niet voor hen die rechtvaardig zijn in eigen oog. Niet voor mensen die als ze zich vergelijken met anderen niet zo slecht zijn.

Maar Galilea. Galilea der heidenen werd het genoemd. Daar heeft Christus het meest en de langste tijd gewerkt. En daar gaat Hij na Zijn opstanding naar terug. In de ogen van de joden hoorden dat Galilea er niet echt bij. Dat waren boeren, met een boertige spraak. Achtergebleven gebied. Maar Jesaja profeteerde al in zijn dagen: dat het volk dat in duisternis wandelt een groot licht zal zien (Jes. 9:1, Matth.4:15,16). Galilea.. Woon je daar? Moet je zeggen: als ik m'n leven over zie moet ik zeggen dat ik niet boven een heiden sta. En waar ik zit? in duisternis ja.

Wat zegt Christus met Pasen: In Galilea wil ik ontmoeten de onwaardigen.

Die er zelf niet bij kunnen trek Ik erbij. Ik heb alles voor hen voldaan.
We vinden de dood in onszelf maar zoeken het leven bij Hem.
Het paasevangelie is voor onwaardigen. De grote vraag is niet hoe diep u gevallen bent.. dat is dieper dan u zelf weet. Maar of

deze Paaskoning Zijn genade aan u kwijt kan. Galilea is de plaats waar de Herder Zijn kudde verzamelt en bijeenroept en ze vasthoudt om ze te brengen in het land van de eeuwige rust.

Ds. J.C. den Ouden, Sint Maartensdijk

HIJ IS OPGESTAAN

In het vroege morgenuur
heeft Gods Zoon Zijn kracht bewezen
over dood en hel en graf.
Glorierijk is Hij verrezen.
d' Aardse loopbaan is volbracht.
't Vaderhuis daarboven, wacht.

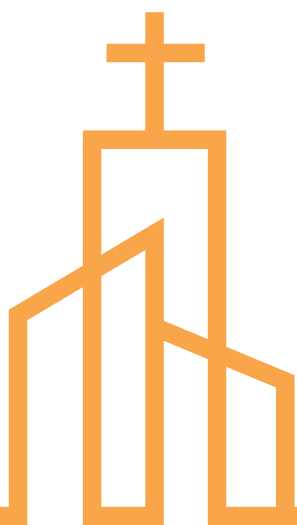
Wachters, dodelijk verschrikt,
vluchten weg in vrees en beven.
Wie is tegen 't licht bestand
dat omstraalt de Vorst van 't leven?
Aan Gods recht heeft Hij voldaan.
Heerlijk is Hij opgestaan.

Voor Zijn duurgekochte bruid,
van de Vader Hem gegeven,

droeg Hij laster, smaad en hoon,
Gaf Hij willig bloed en leven.
Door Zijn opstaan uit het graf,
legt ook zij het doodskleed af.

Eens zal de verlost Kerk
eeuwig met Hem d' eerkroon dragen
Zingen : 't is door U alleen
om het eeuwig welbehagen.
Knielen in aanbidding neer,
brengen Hem de dank en eer.

F. van der Schoot- van Dam, uit :
Wachten op de morgen.

Over genezing

Genezingswonderen

In veel kerken wordt 's zondags gebeden voor de zieken. Sommigen worden met name genoemd. Een oudere is gevallen en in het ziekenhuis geopereerd. Een ander gemeentelid heeft een slechte uitslag gekregen en gaat een chemo-traject in. En een jong meisje uit de gemeente wordt in een epilepsiecentrum opgenomen. In het gebed worden al deze zorgen verwoord. Hopelijk worden de middelen gezegend en, niet in het minst, God is nog altijd een God van wonderen.

Een dergelijke opsomming van voorbeden herkennen we allemaal. We vinden het vanzelfsprekend dat er in de gemeente voor elkaar wordt gebeden. We leggen onze zorgen en noden bij de Heere neer, bidden om Zijn zegen, en verder volgen we de medische behandelingen die de artsen voorstellen.

Op zichzelf is dit een goede levenshouding. We dragen onze verantwoordelijkheid, bezoeken daarom een arts als dat nodig is, en tegelijk bidden we om zegen en genezing. Kortom, bid en werk.

Langdurig ziek

Toch staan er telkens weer predikers op, meestal in charismatische groepen, die veel meer nadruk leggen op genezingswonderen. Hoewel er grote verschillen bestaan tussen gebedsgenezers, hebben ze één boodschap gemeenschappelijk: God wil geen ziekten. Hij wil genezing en gezondheid. Soms gaan die predikers zo ver dat ze de zieke de schuld geven, wanneer hij of zij niet geneest. Dan is er te weinig geloof.

Gelukkig kennen de gewone christelijke kerken geen massale genezingsdiensten, maar krijgen de zieken een plaats in de voorbeden tijdens de kerkdiensten. Ik ben daar dankbaar voor. Hopelijk worden de medische middelen gezegend en mag de zieke door de operatie heenkomen. En als genezing uitblijft kan de Heere kracht geven om het ziekteproces te dragen, zelfs als het moment komt dat we de doodsjordaan moeten oversteken.

Mijn weerstand tegen genezingsdiensten heeft alles te maken met de wijze waarop de Heere Jezus met zieken omging. Vanuit de Evangelien weten we dat Hij heel veel zieken genas. Daardoor kwam een grote menigte op Hem af. De mensen wilden gezond worden. Maar dat was niet het eigenlijke doel waarvoor Hij naar deze wereld was gekomen. Jezus was gekomen om zondaren zalig te maken en te redden van hun verlorenheid. Daarvoor zou Hij lijden en sterven.

Dat blijkt heel duidelijk uit de geschiedenis van de man die 38 jaar ziek was (Johannes 5). Hij verbleef in één van de zuilengangen van Bethesda, een soort ziekenhuis met een waterbron. Volgens Johannes lag het badwater vlakbij de Schaapspoort van Jeruzalem. Wanneer een engel het bronwater in beroering bracht, kwam er ook een beroering onder alle zieken. Iedereen probeerde zo snel mogelijk bij het water te komen, want de eerste die in het water kwam werd genezen, ongeacht de aard van zijn ziekte.

Deze verlamde man kon echter nauwelijks vooruit komen, dus hij kwam altijd te laat.

Verder had hij geen vrienden die hem hielpen. Hij had zich verzoend met zijn levenslot. Tot op die bewuste sabbat, toen Jezus plotseling bij hem stond. Toen klonk het krachtige woord van de Heiland: 'Sta op, neem uw matras op en wandel'. En zo gebeurde het. Maar voordat de man beseftte wat er gebeurde, was Jezus al weer tussen de mensen verdwenen. Zo plotseling als Hij kwam, zo plotseling was Hij ook weer weg.

Een enkeling

Aan de ene kant is dit een prachtig en geweldig wonder. Zelfs een langdurige ziekte is geen beletsel voor Gods kracht. Zelfs voor iemand die de moed heeft opgegeven, kan Jezus uitkomst geven. Maar de geschiedenis laat ook een andere kant zien. Evangelist Johannes vertelt dat er een menigte van zieken in Bethesda lag, kreupelen, blinden, en dergelijke. Jezus geneest slechts die ene man, terwijl Hij bij machte is om alle patiënten te herstellen. Toch gaat Hij hen voorbij. Misschien lag er naast de man een lotgenoot, die al 15 jaar verlamd was. Misschien lag er tegenover de man een weesmeisje van 8 jaar. Een tante kon niet voor haar zorgen en had haar naar Bethesda gebracht.

Ik verzin deze patiënten, want we weten niets van de andere zieken. Toch moet het zo wel zijn geweest. Er lagen veel zieken in Bethesda, maar Jezus geneest hen niet, behalve die ene man.

Wonderdokter

Waarom doet Jezus dit zo? Waarom geneest Hij niet alle zieken van Bethesda? Hij laat in deze geschiedenis zien dat Hij niet naar deze wereld is gekomen om een wonderdokter te zijn. Hij is gekomen als Zaligmaker, als Redder van zondaren.

Mensen zouden anders een totaal verkeerd beeld van Hem krijgen.

Johannes zegt nadrukkelijk aan het einde van zijn evangelie waarom hij alles heeft opgeschreven. 'Maar deze zijn beschreven opdat u gelooft dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam'(Joh. 20:31). Daar gaat het dus om. Dat we geloven dat Jezus de Zoon van God is. Hij is meer dan een profeet en meer dan een wonderdoener.

Dat Jezus de schijn van wonderdokter wil voorkomen blijkt ook uit de opdracht tot zwijgen. Het is opvallend dat Jezus, wanneer Hij iemand genas, hem of haar direct het zwijgen oplegde. Hij wilde niet dat de schare louter om de genezingswonderen naar Hem toe zou komen. Meestal hielden deze mensen zich niet aan het bevel tot zwijgen. Daardoor kwamen er vervolgens allerlei zieken tot Hem. Hij genas al die mensen, maar de meesten kwamen slechts voor genezing en niet voor verlossing van zonden en schuld. Terwijl Jezus juist voor het laatste naar deze wereld is gekomen.

Koninkrijk van God

Dat Jezus overigens wel wonderen deed, heeft alles te maken met de belofte van Gods Koninkrijk. Jesaja zegt dat de mensen aan de wonderen Hem zullen herkennen. Door het zien van tekenen en wonderen weten de mensen dat de Messias gekomen is. 'Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen'(Jes. 35: 5 en 6). De wonderen waren voor de mensen een herkenningspunt. Jezus deed dus wonderen om daarmee aan te tonen dat met Zijn komst in deze wereld het Koninkrijk van

God is gekomen. Hij is de Messias, de Zoon van God, de Zaligmaker.

De wonderen van Jezus onderstrepen dat Hij zonden kan en wil vergeven. Dat blijkt wel uit de genezing van de verlamde man, die door vier vrienden bij Jezus wordt gebracht (Matt.9). Jezus vergeeft hem zijn zonden, tot groot ongenoegen van de Farizeeërs en Schriftgeleerden. Ze vinden dat Jezus niet de bevoegdheid heeft om zonden te vergeven. Jezus weerspreekt dat. Hij zal aantonen dat Hij die bevoegdheid wel heeft. Daarom zegt Hij: 'Maar opdat u zult weten dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven (toen zei Hij tegen de verlamde): Sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.' Het

wonder onderstreept dat Jezus de Zoon van God is, en dus zonden kan vergeven.

Voorbede

Ik kom weer terug bij onze gewone kerkdiensten. Dat zijn geen genezingsdiensten waarin Jezus als de grote wonderdoener wordt gepresenteerd. Nee, Hij is gekomen als Zaligmaker. Dan mogen we als christelijke gemeente belijden dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij ons vertrouwen waard is. In diezelfde kerkdienst kunnen we ook met onze ziekten en zorgen bij Hem terecht. En hoewel de voorbede niet altijd zal leiden tot genezing, wil de Heere nabij zijn bij een ieder die Hem vreest.

Dr. A.A.Teeuw, Ridderkerk

Opstandingstroost

Het feit dat onze Heere opgestaan is, heeft niet alleen vertroostende elementen met betrekking tot Hem, maar wij moeten bedenken dat het de waarborg is dat een ieder van ons die in Hem gelooft, zelf zal opstaan. In de eerste brief aan de Korinthiërs hangt de apostel de hele bewijsvoering van de opstanding van het lichaam aan deze ene vraag : is Christus uit de doden opgestaan? Zo ja, dan moet

al Zijn volk met Hem opstaan. Hij vertegenwoordigde heel Zijn volk, en daar de Heere en Zaligmaker opstond, moeten al Zijn volgelingen opstaan!

Stelt vast dat Christus opgestaan is en u hebt vastgesteld dat allen die in Hem zijn en naar Zijn beeld veranderd zijn, ook moeten opstaan.

C.H. Spurgeon.

De toegerekende gerechtigheid van Christus.

“Door de gehoorzaamheid van Eén zullen velen tot rechtvaardigen gesteld worden.”
Romeinen 5 : 19

De ongehoorzaamheid van de eerst Adam heeft ons in het verderf gestort. Door de gehoorzaamheid van de tweede Adam (Jezus Christus) worden we behouden. Dat is Zijn gehoorzaamheid aan de wet van middelaarschap die inhield dat Hij alle gerechtigheid zou vervullen en dan Zijn ziel tot een schuldoffer voor de zonde zou stellen. Door Zijn gehoorzaamheid aan deze wet heeft Hij een gerechtigheid voor ons verworven, heeft Hij voldaan aan Gods rechtvaardigheid en heeft zo voor ons de weg tot Gods gunst geopend.

De zaligheid die Hij verworven heeft is een algemene zaligheid. De aanbieding is algemeen; het aannemen staat vrij; iedereen die wil mag komen en van dit water des levens nemen om niet.

Als de schuld en de toorn worden bekendgemaakt, dan geldt dit nog in veel sterkere mate voor de genade en de liefde. Want dit stemt overeen met het idee dat wij van de Goddelijke goedheid hebben, dat we veronderstellen dat Hij meer bereid is om op een toegerekende gerechtigheid zalig te maken, dan dat Hij op een toegerekende schuld veroordeelt.

Van al Gods eigenschappen is Zijn goedheid op een bijzonder manier Zijn heerlijk-

heid, en deze genade (Zijn gunst jegens ons in Christus) is de wortel en Hij geeft die uit genade. Wij weten dat God eerder bereid is barmhartigheid te bewijzen dan te straffen.

Het is gebleken dat er in de zonde van de mens die uit de aarde aards was zeer veel kracht en vermogen lag om ons te veroordelen. Des te meer kracht en vermogen ligt er echter dan in de gerechtigheid en genade van Christus, Die de Heere uit de hemel is, om ons te rechtvaardigen en zalig te maken. Adam kon onmogelijk zo'n sterk gif toedienen dat Jezus Christus er geen tegengif voor had dat even sterk was en nog veel sterker.

Door Jezus Christus ontvangen we een overvloed van genade en van de gave der rechtvaardigheid. De stroom van genade en rechtvaardigheid is dieper en breder dan de stroom van schuld, want deze rechtvaardigheid neemt niet alleen de schuld van die ene misdaad weg, maar ook die van vele andere misdaden, ja van alle. In Christus vergeeft God alle misdaden. (Kolossen 2 :13)

Matthew Henry, uit : “Roemen in het kruis.”

Jezus is de vorst van het leven

Jaren geleden leidde ik eens een jongenskamp in het Bohemer Woud. Toen de jongens naar huis waren, moest ik nog een dag wachten, omdat ik met de auto opgehaald zou worden. Ik verbleef die avond op een oud jachtslot dat van één of andere koning was geweest. Toen woonde er alleen nog een boswachter. Het huis verkeerde in vervallen staat. Er was geen elektrisch licht. Maar er was een reusachtig grote woonkamer met een open haard, waarin een vuur brandde. De boswachter gaf mij een petroleumlamp en wenste mij een goede nacht. Buiten hilde de storm. De regen joeg door de bomen die om het huis stonden. Het leek net of ik midden in een roversverhaal zat.

Ik had, wat me zelden overkomt, helemaal niets bij me om te lezen. Toen zag ik op de schoorsteenmantel een kleine brochure liggen. Ik ging wat zitten lezen onder de petroleumlamp. Maar zo iets verschrikkelijks had ik nog nooit gelezen. Een arts had in die brochure al zijn woede tegen de dood onder woorden gebracht. De inhoud was ongeveer als volgt: "O, jij dood, jij vijand van de mens! Ik heb een week lang gevochten om een mensenleven en dacht dat ik de man over het kritieke punt had heen geholpen. En dan kom jij met een grijns achter het bed tevoorschijn en slaat toe – en alles is tevergeefs geweest. Ik kan mensen genezen, maar ik weet dat het tevergeefs is – jij komt immers met je knokige hand. O jij bedrieger, jij dood, jij vijand!"

En toen kwam het verschrikkelijkste: "Jij dood, jij punt, jij uitroepteken!" en letterlijk ging het verder: "O, vervloekte, was jij maar een uitroepteken! Maar als ik naar je kijk, dan verander je in een vraagteken. En ik

vraag me af: is de dood het einde, of is het niet het einde? Wat komt er? Dood, jij vuil vraagteken!"

Ik kan u echter zeggen dat met de dood niet alles afgelopen is! Jezus – en Hij kan het weten – heeft gezegd: "De weg is breed, die tot het verderf leidt, en smal is de weg, die ten leven leidt." Hier valt de beslissing. De teerling is geworpen! Ik ben blij dat ik een Verlosser heb, die hier en nu het leven geeft, het leven is en ten leven leidt. Daarom verkondig ik Hem zo graag. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was ik wekenlang bij Verdun, waar destijds één van de grootste veldslagen werd geleverd. Tussen de linies lagen de lijken hoog opgestast. Ik heb mijn hele leven de weeïge lijk-lucht niet meer kunnen kwijtraken. Iedere keer wanneer ik een oorlogsmonument zie met het opschrift Zij vielen voor het vaderland, ruik ik die stank van Verdun, die lijk-lucht. En wanneer ik denk: 'Over honderd jaar zijn we er geen van allen meer', dan waait die ontzettende doodslucht me weer tegemoet. Bespeurt u die niet?

In deze wereld van de dood is er Eén die is opgestaan uit de dood! Hij zegt: "Ik leef en gij zult ook leven!" is dat niet geweldig? Hoe kunnen mensen in vredesnaam in deze wereld van de dood leven zonder die Verlosser, die het leven is en naar het eeuwige leven leidt!

Onlangs heb ik een oude brief gelezen van een soldaat, een christen, die in de Tweede Wereldoorlog in Rusland gesneuveld is. In die brief stond ongeveer dit: "Het is afgrijselijk om ons heen! Wanneer de Russen met hun Stalinorgel schieten, raken we allemaal in paniek. En die kou! En die sneeuw! IJzingwekkend! Maar ik ben niet bang. Als

ik zou sneuvelen, ben ik in één moment in de heerlijkheid. Dan zwijgt de oorlog – dan zie ik mijn Heer van aangezicht tot aangezicht, en zijn glans zal mij omstralen. Ik vind het niet erg hier te vallen.”

Hij is korte tijd later gesneuveld. Ja, Jezus is de Vorst van het leven. Hij geeft de Zijnen de vaste hoop van het eeuwige leven!

Wilhelm Busch, uit : “Jezus onze bestemming.”

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. J.P. Boiten,
Christ. Geref., H.I. Ambacht
Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind,
PKN (hervormd) Langerak
Ds. J.C. den Ouden,
(HHK) Sint Maartensdijk
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, secretaris,
PKN (hervormd), Kesteren

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder, PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis, (Christ. Geref.),
Goedereede

Dr. A.A. Teeuw, PKN (hervormd),
Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net.

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl